

najbliższym cmentarzu w ciągu 24 godzin od chwili zgonu:

- 1) cholera,
- 2) dur wysypkowy i inne riketsjozy,
- 3) dżuma,
- 4) gorączka powrotna,
- 5) nagminne porażenie dziecięce,
- 6) nosacizna,
- 7) trąd,

- 8) węglik,
- 9) wścieklizna,
- 10) żółta gorączka i inne wirusowe gorączki krwotoczne.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Minister Zdrowia: *M. Łapiński*

1743

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 grudnia 2001 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu zaopatrywania dzieci narodzonych w szpitalu oraz dzieci w wieku do 7 lat przyjmowanych do szpitala w znaki tożsamości oraz zasad postępowania w razie stwierdzenia braku tych znaków.

Na podstawie art. 21a ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znakami tożsamości, w które zaopatrywane są dzieci narodzone w szpitalu oraz dzieci w wieku do 7 lat przyjmowane do szpitala, są bransoletki wykonane z tasiemki, płótna lub tworzywa sztucznego, na których są wypisane czytelnie:

- 1) imię, nazwisko i data urodzenia dziecka — w przypadku dziecka w wieku do 7 lat,
- 2) płeć, data i godzina urodzenia się dziecka oraz imię i nazwisko matki — w przypadku dziecka narodzonego w szpitalu.

2. Znaki tożsamości dzieci narodzonych z ciąży mnogiej powinny dodatkowo zawierać cyfry rzymskie wskazujące na kolejność rodzenia się dzieci.

§ 2. 1. Znaki tożsamości są zakładane albo zaszywane swobodnie wokół nadgarstków obu rąk albo kostek obu nóg dziecka, w sposób zapewniający ich utrzymanie się.

2. Znaki tożsamości powinny być stale czytelne, a w razie zniszczenia lub w miarę wzrastania dziecka — zastępowane nowymi.

§ 3. 1. W przypadku braku możliwości zaopatrzenia dziecka w znaki tożsamości w sposób określony w § 2 ust. 1 sporządza się dokumentację fotograficzną, do której dołącza się dane, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 albo 2.

2. Dokumentacja fotograficzna składa się ze zdjęcia dziecka i zbliżenia jego twarzy, wykonanych na błonach negatywowych barwnych lub w formie zapisu cyfrowego z kompresją JPEG.

3. Dokumentację fotograficzną dołącza się do dokumentacji medycznej dziecka.

§ 4. 1. Lekarz lub położna odbierająca poród w szpitalu są obowiązani natychmiast po urodzeniu się dziecka i pokazaniu go matce oraz poinformowaniu o płci zaopatrzyć dziecko w znaki tożsamości. Czynności tej dokonuje się w obecności matki.

2. W przypadku gdy przebieg porodu nie pozwala na pokazanie dziecka matce i na poinformowanie o płci, lekarz lub położna są obowiązani zaopatrzyć dziecko w znaki tożsamości natychmiast po urodzeniu się dziecka.

3. Fakt zaopatrzenia dziecka narodzonego w znaki tożsamości oraz dane zawarte na znakach odnotowuje w dokumentacji medycznej matki i dokumentacji medycznej dziecka oraz potwierdza podpisem lekarz lub położna, o których mowa w ust. 1 albo 2.

§ 5. 1. Przy przyjmowaniu do szpitala dziecka tożsamość dziecka ustala się na podstawie odpowiednich dokumentów, a w razie ich braku — na podstawie oświadczenia otrzymanego od osób przekazujących dziecko.

2. Po ustaleniu tożsamości dziecka, lekarz, pielęgniarka lub położna są obowiązani do natychmiastowego zaopatrzenia dziecka w znaki tożsamości.

3. Fakt zaopatrzenia dziecka w znaki tożsamości odnotowuje w dokumentacji medycznej dziecka i potwierdza podpisem osoba, o której mowa w ust. 2; w dokumentacji medycznej należy ponadto odnotować imiona, nazwiska, numery PESEL, miejsca zamieszkania i adresy rodziców lub innych osób przekazujących dziecko do szpitala, ustalone na podstawie dowodów osobistych bądź innych dokumentów stwierdzających tożsamość.

§ 6. 1. W przypadku przyjmowania do szpitala dziecka, którego tożsamości nie można ustalić, powiadamia się o tym fakcie jednostkę organizacyjną Policji oraz sporządza się protokół zawierający w szczególności następujące informacje:

- 1) okoliczności i przyczyny przyjęcia dziecka do szpitala,
- 2) rysopis dziecka wraz z dokumentacją fotograficzną, o której mowa w § 3 ust. 2,
- 3) imię i nazwisko, datę urodzenia i adres zamieszkania osób przekazujących dziecko, ustalone na podstawie odpowiednich dokumentów stwierdzających tożsamość, a w razie ich braku — na podstawie oświadczeń potwierdzonych własnoręcznym podpisem.

2. Pracownik szpitala przyjmujący dziecko podpisuje protokół i dołącza do dokumentacji medycznej dziecka.

3. Do chwili ustalenia tożsamości dziecka znaki tożsamości, o których mowa w § 1, zawierają dane umożliwiające rozpoznanie dziecka, a w szczególności płeć i przybrane imię.

§ 7. 1. W przypadku przyjmowania do szpitala dziecka, skierowanego z innego zakładu opieki zdrowotnej, które nie jest zaopatrzone w znaki tożsamości, osoba przyjmująca jest obowiązana sporządzić protokół zawierający następujące informacje:

- 1) dane osobowe dziecka, ustalone na podstawie pisemnego oświadczenia osoby przekazującej dziecko,
- 2) imię i nazwisko, PESEL oraz zajmowane stanowisko osoby przekazującej dziecko,
- 3) wykaz dokumentów dostarczonych szpitalowi przy przyjmowaniu dziecka.

2. Pracownik szpitala przyjmujący dziecko podpisuje protokół i dołącza do dokumentacji medycznej dziecka.

3. Bezzwłocznie po sporządzeniu protokołu pracownik szpitala przyjmujący dziecko zaopatrzuje je w znaki tożsamości.

4. O stwierdzeniu braku znaków tożsamości przyjmowanego dziecka zawiadamia się kierownika zakładu opieki zdrowotnej, który dziecko skierował, celem potwierdzenia tożsamości dziecka. Pisemne potwierdzenie tożsamości dziecka dołącza się do jego dokumentacji medycznej.

§ 8. W razie stwierdzenia braku lub zniszczenia znaków tożsamości założonych przy narodzeniu dziecka w szpitalu lub przy przyjmowaniu do szpitala, po ustaleniu tożsamości na podstawie dokumentacji medycznej, zakłada się nowe znaki tożsamości.

§ 9. 1. Przy wypisywaniu dziecka narodzonego w szpitalu albo dziecka w wieku do 7 lat pracownik szpitala, w obecności osoby odbierającej dziecko, jest obowiązany sprawdzić jego tożsamość, odnotować tę okoliczność w dokumentacji medycznej i potwierdzić podpisem; adnotację tę podpisuje także osoba odbierająca dziecko.

2. Do dokumentacji medycznej dziecka dołącza się znaki tożsamości dziecka, w które było ono zaopatrzone podczas pobytu w szpitalu.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Łapiński*

1744

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 20 listopada 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad kwalifikowania, rozpowszechniania i sposobu zapowiadania audycji lub innych przekazów, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich.

Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Audycje lub inne przekazy, które ze względu na zawarte w nich treści lub ich formę mogą zagrażać fi-

zycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, w szczególności zawierające:

- 1) sceny przemocy, zwłaszcza takie, w których przemoc jest sposobem rozwiązywania konfliktów lub celem samym w sobie, lub promujące stosowanie